

ράθυρον, καὶ χεὶρ ἀνυψώσασα τὸ κατὰ-
βλημα, ἐφάνη ἡ αὐστηρὰ καὶ ἡλιοκαῆς
μορφή τοῦ Σεβεράκ ἐν ἀνοικτῇ ἡλίῳ. Ὁ
μικρὸς κυνηγὸς ἔφερε τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς εἰς σημεῖον σεβασμοῦ, ἐνῶ αἱ
δύο πτέρναι τοῦ ἡνοῦντο καὶ τὸ σῶμά του
ἐλάμβανεν αὐτόματόν τινα ἀκαμψίαν.

— Τί συμβαίνει λοιπόν, Βρέτα; ἡρώ-
τησεν ὁ Σεβεράκ.

— Φέρω, κύριε διοικητά, ἀπεκρίθη ὁ
μικρὸς κυνηγός, ἐπιστολήν, ἣτις ἦλθε
πρὸ ὀλίγου δι' ὑμᾶς εἰς Place.

Καὶ ἐρευνῶν ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ, ἐξή-
γαγεν αὐτήν.

— Ἀπὸ τὴν Ἀλγερίαν τὴν ἔφερεν ὁ
ἀκτοφύλαξ.

Ὁ Πέτρος ἔλαβε τὴν ἐπιστολήν, ἡ-
χαρίστησε καὶ ἀπεσύρθη.

Ἐν τῷ πλήρει δροσερᾷ σκοτίας δωμα-
τίῳ του, ὁ Πέτρος ἐθεώρησε ζωηρῶς τὴν
διεύθυνσιν, καὶ ἐψιθύρισε:

— Δὲν εἶναι τῆς μητρὸς μου.

Καὶ γενόμενος κατηγῆς, ἐποίησε βή-
ματά τινα τυχαία, στρέφων ἐν τοῖς δα-
κτύλοις αὐτοῦ τὸν φάκελλον, χωρὶς νὰ
τὸν ἀποσφραγίσῃ.

Τὸ ἀτενὲς βλέμμα του ἐφάνετο παρα-
κολουθοῦν ὁράματι.

Πρὸς στιγμήν, τὸ πνεῦμά του παρέφε-
ρεν αὐτὸν πέραν τῆς θαλάσσης, πέραν τῶν
ἐπαρχιῶν.

Δὲν εἶχε πλέον πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς
φαιδὰς πόας τῆς Ἀφρικῆς, πεπασμένας
ὑπὸ λεπτῆς ἄμμου ἀπὸ τῆς ἐρήμου διὰ
τοῦ ἀνέμου φερομένης, ἀλλὰ τὸ πυρρὸν
τῶν κατὰ τὸ τέλος τοῦ Σεπτεμβρίου
δρυῶν φύλλωμα, τὴν παχεῖαν καὶ ἀνθό-
εσαν τῶν ὑψηλῶν κωνίων χλόην, τὸ ἀπα-
στράπτον κάτοπτρον τῶν ρυακίων ἀντα-
νακλῶντων τὰ ἀργυρᾶ νέφη τοῦ Γαλλικοῦ
οὐρανοῦ.

Καὶ μετὰ καρδίας παλλούσης ἐν βαθεῖᾳ
δενδροστοιχίᾳ ὑπὸ τὴν ἀρωματώδη ἀψίδα
τῶν φυλῶν. ἔβλεπεν ἀορίστως διερχομέ-
νην λευκὴν ἐσθῆτα σύρουσαν ὀπισθεν αὐ-
τῆς, μετ' ἐλαφροῦ ψιθύρου τὰ πρῶτα πε-
σόντα φύλλα.

Τοῦ ἐκκρεμοῦς ἡγήσαντος τὴν ἡμίσειαν
ἐπανῆλθεν εἰς αὐτόν. Ἀφῆκε στεναγμόν,
ἔφερε τὴν χεῖρα ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν, ὥς ἵνα
διώξῃ τὴν ἐπαγωγὸν ἐμφάνισιν, καὶ κα-
θίσας ἐπὶ ἀνακλίντρον, οὐτινος τὰ ἐπτυγ-
μένα προσκεφάλαια ἔφερον εἰσέτι τὰ ἔχνη
τοῦ ὕπνου τοῦ ἀπεσφράγισε τὸν φάκελ-
λον, ἀφ' οὗ διέφυγε χαρτίον πεσὸν ἐπὶ
τῆς καλυπτούσης τὸ δάπεδον ψαύθου.

Ἀνοθὶ τοῦ ἐντύπου φύλλου ἀνεγινώ-
σκοντο αἱ λέξεις «Ὑπουργεῖον Στρατιω-
τικῶν», καὶ διὰ γραφῆς τῆς ὑπηρεσίας,
ὑπουργικῆς διαταγῆ ἀνακαλοῦσα αὐτὸν
εἰς Γαλλίαν, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐξηγήσεως,
ἐν τρισὶ γραμματί.

Ὁ Πέτρος ἀνέλεξε τὸ χαρτίον καὶ ἀνέ-
γνω αὐτὸ μετὰ προσοχῆς, δὶς, μὴ πι-
στεύων εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του, εἶτα ἡ-
γέρθη καὶ ἤρξατο διασκελίζων τὸ δωμα-
τίον του καὶ σκεπτόμενος.

Πόθεν ἡ διαταγὴ αὕτη τῆς ἐπανόδου!
Τί ἄρα τοῦτο ἐσήμαινε;

Μήπως ἦτο προσποιητὴ ἄδεια;

Ἄδεια κατ'εὐθείαν στελλομένη ἐκ τοῦ
γραφείου τοῦ ὑπουργοῦ, ἵνα φανῇ ὅτι προ-
ήρχετο ἐκ τῆς ἀνωτάτης ἐξουσίας;

Καὶ διὰ ποῖον λόγον;

Οὐδεμιᾶς μομφῆς ἦν ἄξιος, μᾶλλον ἔ-
σως εὐνοίας, ὡς τρωθεὶς καιρίως, πρὸ
τριῶν μηνῶν, ἐν τινὶ συμπλοκῇ μετὰ τῶν
Oulep sidi-Cheïk

Ἀλλὰ τὸ τραῦμα πάντῃ ἰάθη.

Τί ἐσήμαινε λοιπόν ἡ μυστηριώδης
αὕτη διαταγὴ;

Μὴ ἀνεκάλουν αὐτὸν εἰς Γαλλίαν διὰ
τινα σπουδαίαν αἰτίαν, μὴ διδόντες αὐτῷ
ἐξηγήσεις, ἵνα μὴ τὸν ἀνησυχήσωσι κατὰ
τὸ μακρὸν ἐξ Ἀλγερίας εἰς Γαλλίαν τα-
ξειδίον;

Μὴ ἡ μήτηρ του, περὶ ἧς ἐσκέφθη ἄμα
λαβὼν τὴν ἐπιστολήν, ἦν ἀσθενής, ἐν κιν-
δύνῳ ἰσως;

Ἐπὶ τῇ ιδεᾷ ταύτῃ ὁ Πέτρος ὠχρί-
σεν, ἐταράχθη, ἐφαντάσθη πρὸς στιγμήν
τὸν οἰκίσκον τοῦ Bois le-Roi· ὁ κῆπος
ἦτο γελοίος, αἱ ὁδοὶ τῶν δενδροστοιχιῶν
ἐν τάξει κεκαλυμμένοι ὑπ' ἄμμου, φαῖδρος
ἥλιος ἀπηνύαζε διὰ τῶν ἀκτίνων ἐπὶ τῶν
φύλλων τῶν μεγάλων δένδρων, τὰ πτηνὰ,
ἦδον τοὺς ἔρωτάς των ἐπὶ τῶν κλάδων.

Ἄλλ' ἡ οἰκία ἦν σιγῇ.

Καὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ πρώτου ὀρό-
φου, ἐπὶ τῆς τραπέζης, παρὰ τὴν κλίνην,
αἱ πολύφωτοι λυχνίαι ἔκαιον ἐν πλήρει
ἡμέρᾳ, μετὰ πενθίμου ἐπισημότητος, φω-
τίζουσαι τὴν σοβαρὰν καὶ ἀκίνητον κε-
φαλὴν τῆς μητρὸς του.

Ἐκ τῆς συγκινήσεως, ὑφ' ἧς κατελήρθη
δάκρυα ὕγραναν τοὺς ὀφθαλμούς του, καὶ
ἐψιθύρισεν ἐν τῇ σιγῇ:

— Οὐχί! οὐχί!... Εἶνε ἀδύνατον.
Δὲν ἀπέθανεν οὕτω μακρὰν ἐμοῦ.

Ἐρριψε τὸ βλέμμα περίξ. Πρῶτον ἀν-
τικείμενον, ὅπερ ἐπληξεν αὐτὸν ἦτο μέ-
γας τις ἐλεφάντινος σταυρός, ὅστις παρὰ
τὴν κλίνην του, ἐξέτεινε τοὺς καθηλωμέ-
νους βραχιόνάς του.

Διεῖδεν ἐν αὐτῷ κακὸν τινα οἰωνόν.

Καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τοῦ δωματίου ἐκείνου,
ὁ στρατιώτης οὗτος, ὁ ἐθισθεὶς εἰς τὴν
μόνωσιν καὶ τὸν κίνδυνον, ἐφοβήθη. Ἐβό-
δισε πρὸς τὸ παράθυρον, ἠνέφξεν αὐτό, ἀ-
νεπέτασε τὸ καταπέτασμα, καὶ πάραυτα
τὸ δωμάτιον ἐπλημμυρήθη ὑπὸ φωτός.
ὑφ' οὗ συνῆλθεν εἰς αὐτόν. Τότε ἀνέπνευ-
σεν ἐλευθερώτερον, καὶ ἤλεγξεν ἐκυτὸν
ἐπὶ τῇ ἀδυναμίᾳ του· καὶ πράγματι γυνὴ
δὲν θὰ ἐδεικνύετο νευρικώτερα, οὔτε θὰ
παρεῖχε δαίγμα πλείονος φαντασίας.

Ὁ Πέτρος ἐστηρίχθη ἐπὶ τοῦ παραθύ-
ρου του. Ὁ ἥλιος ἔδυσεν ὀπισθεν τῶν λό-
φων, αἱ δὲ ὕσταται αὐτοῦ ἀκτίνες ἀντα-
νεκλῶντο εἰς τὰς κεχυσώμενας ἡμισελή-
νους τῶν κορυφῶν τῶν τζαμιῶν.

Αἱ πρὸ μιᾶς ὥρας ἔρημοι ὁδοὶ ἤρξαντο
νὰ πληρῶνται διαδκτῶν.

Οἱ Ἀραβες ἐβάδιζον μεμετρημένῳ βή-
ματι, ταλαντεύοντες τὰ μπουρνούζ αὐ-
τῶν μετὰ σιγῇ καὶ ἀξιοπρεπείας.

[Ἐπατα συνέχεια].

Ι. Π. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὰ
«Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα» κατὰ πᾶ-
σαν ἐποχὴν. Φύλλα προηγούμενα εὐ-
ρίσκονται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ ἡμῶν,
εἰς πάντα τὰ Ὑποπρακτορεῖα τῶν Ἐ-
φημερίδων, καὶ τοῖς κ.κ. Ἀνταποκρι-
ταῖς ἡμῶν.

ΚΟΜΨΟΤΑΤΟΙ

ΚΑΙ

ΕΥΘΗΝΟΤΑΤΟΙ

Η ΜΕΡΟΔΕΙΚΤΑΙ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

ΕΙΣ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΚΟΡΙΝΝΗΣ»

Ὁδὸς Προαστείου ἀρ. 10.

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Τὰ ὠριότερα τ' γουδάνια ἀπ' ὅλα, ἀπ' ὅσα τρα-
γουδοῦν ἐς τὸ ὄρμη, μόνον εἰς τὴν ὀγκώδη καὶ καλ-
λιτεχνικωτάτην συλλογὴν τοῦ φίλου κ. Τσακαλιάνου,
εἰμπορεῖ νὰ τὰ εὕρῃ κανεῖς. Καὶ μάλιστα ἐκεῖνο τὸ
γλυκὸ, τὸ περιπαθὲς, τὸ τραγουδάκι τῆς ἐποχῆς, ποῦ
δοῦν νὰ κάμῃς, νύκτα καὶ ἡμέρα, ἀντηχεῖ ἀρμονικώ-
τατο τό:

Ἄχ! πῶς ἔμορετς καὶ ἀλλὰ λείπεις τὴν καρδιά σου;
μάθε κι' ἐμένα γι' ἄλλη νὰ ποῦν.

Τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς «Κορίννης» διὰ νὰ τὰ κατα-
στήσῃ ἀκόμη δημοτικώτερα τὰ Ποιήματα τοῦ κ. Τσα-
καλιάνου, καὶ νὰ εἰμπορεῖ νὰ τὰ ἀποκτήσῃ καὶ ἐκεῖ-
νος τοῦ ὁποίου δὲν περισσεύουν χρήματα δι' ἀγορὰν
βιβλίων, ὑπέδωκε τὴν τιμὴν των, ἀπὸ δραχ. 4 εἰς
δραχ. 1,50 μόνον.

ΠΙΑΝΟ κομψότατον καὶ στερεώτα-
τον, ἀνευ οὐρᾶς, ΠΩΛΕΙ-
ΤΑΙ, ἐν ὁδῷ Πειραιῶς, ἀρ. 14 εἰς συγ-
καταβατικὴν τιμὴν.

Τὰ ἐξῆς βιβλία, εὐρετκόμενα ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ
ἡμῶν, ἀποστέλλομεν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξω-
τερικῷ, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν. — Ἐπίσης
προμηθεύομεν εἰς πάντα ὁποιοδήποτε βιβλίον, ἀρκεῖ
ἡ αἴτησις νὰ συνοδεύηται μὲ τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ.

Ἡ Λύρα Ἀνδρέου Κάλβου καὶ ἀνέκδοτος ὕμνος
ὑπὸ Α. Μαρτελάου δρ. 1,20. — Ἱστορία τεθνεώ-
τος, μυθιστόρημα, δρ. 2. — Κραυγὴ τῆς παρά-
φρονος, μυθιστορία ἐκ τοῦ γαλλικοῦ, δρ. 2. — Δι-
σταρχος Λασσεναγῆ, ὑπὸ Ἐρνέστου Καρενδή,
δρ. 4,50. — Μνηστὴ τῶν ἐκατομμυρίων, δρ. 5. —
Μεγάλῃ περιουσίᾳ, νεώτατον μυθιστόρημα, ὑπὸ
Ξαβιὲρ δὲ Μοντεπέν (τόμοι 2.) δρ. 3,20. — Μαῦρος
πειρατής, μυθιστόρημα ὑπὸ Α. Νουάρ, (τόμοι 3.)
δρ. 4. — Μαρκησία Γαβριέλλα, μυθιστόρημα Ἰ-
ουλίου Μαρτί, δρ. 3. — Μικρὰ μήτηρ, ὑπὸ Αἰμυ-
λίου Ρισβούργ, δρ. 4. — Μεγάλῃ Ἰζα, ὑπὸ Ἀλε-
ξάνδρου Μπουβιέ, μετ' ἑφάρσεως ἐκ τοῦ γαλλικοῦ,
δρ. 4. — Μιχαὴλ Στρογκὼφ ἀπὸ Μίσχας εἰς Σιβη-
ρίαν, συγγραφή Ἰουλίου Βέρν, δρ. 2,50. — Πίσ-
σας τοῦ θανάτου, μυθιστορία ἐκ τοῦ γαλλικοῦ,
δρ. 1,50. — Πάπισσα Ἰωάννα, μεσαιωνικὴ με-
λέτη, ὑπὸ Ἐμ. Ροιδου, ἔκδοσις μεγάλῃ μετὰ
εἰσαγωγῆς, προλόγου, ἀπαντήσεως εἰς τὴν ἐγκύ-
κλιον τῆς ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἐπιστολῶν ἐνδὸς Ἀ-
γρινιώτου, δρ. 2. — Πικουίλος Ἀλλιάγκας, μετὰ-
φρασίς Ν. Δραγούμη (τόμοι 7) δρ. 6.